

Av **eldste L. Tom Perry**
i De tolv apostilers quorum

Finn varig fred og bygg evige familier

Det er Jesu Kristi evangelium som utgjør den grunnvoll hvorpå vi kan finne varig fred og bygge opp evige familieenheter.

Vår reise gjennom livet har perioder med både gode og dårlige tider. Hver av dem byr på forskjellige utfordringer. Hvor godt vi lærer å tilpasse oss endringene som kommer, avhenger av grunnvollen vi bygger på. Vår Herre og Frelserens evangelium gir et sikkert og solid fundament. Det bygges bit for bit etter hvert som vi får kunnskap om Herrens evige plan for sine barn. Frelseren er mesterlæreren. Vi følger ham.

Skriftene vitner om ham og gir et eksempel på fullkommen rettferdighet som vi kan følge. Jeg har fortalt Kirkens medlemmer på en tidligere konferanse at jeg har en rekke notatbøker hvor mor hadde skrevet notater hun brukte til å forberede leksjonene sine i Hjelpeforeningen. Notatene er like nyttige i dag som de var den gangen. En av disse var et sitat som ble skrevet i 1908 av Charles Edward Jefferson om Jesu Kristi karakter. Det lyder:

“Å være kristen er å beundre Jesus så inderlig og med så stor glød at hele livet strekker seg etter ham med et mål om å bli ham lik...

Vi kan lære ham å kjenne gjennom

ordene han talte og gjerningene han gjorde, men også gjennom hans stillhet. Vi kan også kjenne ham ved det inntrykk han gjorde først på sine venner og dernest på sine fiender, og for det tredje på mange av sine samtidige...

“Et av kjennetegnene på livet på 1900-tallet er misnøye [og vanskeligheter]...

Verden søker innbitt etter noe, men vet knapt nok hva. Rikdom er kommet, verden er full av oppfinnelser på grunn av menneskets ferdigheter og evner, men vi er fremdeles urolige, misfornøyd og forvirret... [Hvis vi åpner] Det nye testamente, [blir vi møtt av disse ord]: “Kom til meg, og jeg vil jeg gi dere hvile, jeg er livets brød, jeg er verdens lys, om noen tørster, han komme til meg og drikke, min fred gir jeg dere, dere skal få kraft, deres hjerte skal glede seg” (*The Character of Jesus* [1908], 7, 11, 15–16).

Menn og kvinner formes delvis av dem som de velger å leve blant. De som de ser opp til og prøver å etterligne, former dem også. Jesus er det store forbilde. Den eneste måten

å finne varig fred på er å se hen til ham og leve.

Hva er det ved Jesus som er verdt vårt studium?

Det nye testamentes forfattere brydde seg ikke om Jesu anseelse, klærne han hadde på seg eller husene han bodde i. Han ble født i en stall, arbeidet i et snekkerverksted, underviste i tre år og døde så på et kors... Det nye testamente ble skrevet av menn som var fast bestemt på at vi fester vårt blikk på ham” (*The Character of Jesus*, 21–22) i visshet om at han virkelig var og er Guds Sønn, verdens Frelser og Forløser.

Jeg tror én av Frelserens lignelser er spesielt relevant for oss i dag.

Den finnes i Matteus kapittel 13, hvor vi leser:

“Mens folkene sov, kom hans fiende og sådde ugress blant hveten, og gikk så bort.

Men da strået skjøt opp og satte aks, da kom også ugresset til syne.

Tjenerne gikk da til husbonden og sa: Herre, var det ikke godt korn du sådde i åkeren din? Hvor har den da ugresset fra?

Han sa til dem: Dette har en fiende gjort. Da spurte tjenerne ham: Vil du at vi skal gå og sanke det sammen?

Han sa: Nei, for da ville dere også komme til å rive opp hveten når dere sanker ugresset sammen.

La dem begge vokse sammen til høsten. Når det så er tid for innhøsting, vil jeg si til høstfolkene: Sank først ugresset sammen og bind det i bunter for å brenne det. Men hveten skal dere samle i låven min” (vers 25–30).

Alle menneskers gamle fiende har funnet utallige hjelpemidler til å spre ugresset vidt omkring. Han har til og med funnet måter å få dem til å trenge inn i hjemmets hellighet på. De ugudelige og verdslige veier har blitt så utbredt at det virker umulig

å luke dem helt bort. De kommer gjennom kabler og gjennom luften inn de innretningene vi har utviklet for å opplyse og underholde oss. Hveten og ugresset har vokst seg tett sammen. En som forvalter marken, må etter beste evne gi næring til det som er godt og gjøre det så sterkt og vakkert at ugresset ikke vil appellere til hverken øye eller øre. Hvor velsignet vi er som medlemmer av Herrens kirke, at vi har vår Herre og Frelsers dyrebare evangelium som en grunnvoll vi kan bygge vårt liv på.

I 2 Nephi i Mormons bok leser vi: "For se, igjen sier jeg dere at hvis dere vil gå inn på veien og motta Den Hellige Ånd, vil den vise dere alt dere skal gjøre" (2 Nephi 32:5).

Vi må aldri la verdens larm overvelde den milde, lave røsten.

Vi har helt klart blitt advart mot hendelser vi vil møte i vår tid. Vår utfordring vil være hvordan vi

forbereder oss for hendelsene Herren har sagt med sikkerhet ennå vil komme.

Mange i vårt bekymrede samfunn forstår at oppløsningen av familien bare vil medføre sorg og håpløshet i en urolig verden. Som medlemmer av Kirken har vi ansvar for å bevare og beskytte familien som den grunnleggende enheten i samfunnet og evigheten. Profetene har advart og forberedt oss på de uunngåelige og ødeleggende konsekvensene av en forringelse av familieverdier.

Mens verden fortsetter å følge med på oss, la oss være sikre på at vårt eksempel vil oppholde og støtte Herrens plan for sine barn her på jorden. Den største undervisningen må gjøres ved gode eksempler. Vårt hjem må være et hellig sted for å kunne motstå verdens press. Husk at de største av alle Herrens velsignelser kommer gjennom og gis til rettferdige familier.

Vi må omhyggelig fortsette å evaluere vår innsats som foreldre. Den mest effektive undervisning et barn noen sinne vil få, vil komme fra engasjerte og rettskafne fedre og mødre. La oss først betrakte rollen som mor. Lytt til dette sitatet av president Gordon B. Hinckley:

"Kvinner som gjør et hus til et hjem, gjør et langt større bidrag til samfunnet enn dem som befaler store hærstyrker eller står i spissen for imponerende selskaper. Hvem kan sette en prislapp på innflytelsen en mor har på sine barn, en bestemor på sine etterkommere, eller tanter og søstre på sine slektninger?"

Vi kan på ingen måte måle eller beregne innflytelsen av kvinner som, på sin egen måte, bygger et stabilt familieliv og gir næring til fremtidens generasjoner for deres evige gode. Beslutningene som tas av kvinnene i denne generasjon, vil ha evige konsekvenser. Jeg vil påstå at mødre i dag ikke finner større muligheter eller mer alvorlige utfordringer enn å gjøre alt de kan for å styrke hjemmet" (*Standing for Something: 10 Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* [2000], 152).

La oss nå se på rollen en far spiller i vårt liv:

Fedre gir velsignelser og utfører hellige ordinanser for sine barn. Dette vil bli åndelige høydepunkter i deres liv.

Fedre er personlig involvert i å lede familiebønn, daglig skriftstudium og ukentlig familiens hjemmeaften.

Fedre utvikler familietradisjoner ved å delta i å planlegge ferieturer og utflukter som vil engasjere alle familiens medlemmer. Minner fra disse spesielle stundene sammen vil aldri bli glemt av deres barn.

Fedre har samtaler på tomannshånd med sine barn og lærer dem prinsipper i evangeliet.

Fedre lærer sønner og døtre verdien av arbeid og hjelper dem å sette seg verdige mål.

Fedre er et eksempel på trofast tjeneste i evangeliet.

Husk, brødre, deres hellige kall som far i Israel – deres viktigste kall i tid og all evighet – er et kall som dere aldri blir avløst fra.

På stavskonferansene for mange år siden viste vi et filmklipp for å illustrere temaet i budskapet vi presenterte. I løpet av året, mens vi reiste rundt i Kirken på våre tildelte stavskonferansebesøk, ble vi svært godt kjent med innholdet i filmen. Vi kunne nesten sitere det utenat. Jeg har husket budskapet gjennom alle disse årene. President Harold B. Lee hadde fortellerstemmen på filmen, som handlet om en hendelse i hjemmet til hans datter. Historien lød omtrent slik:

En kveld forsøkte moren i hjemmet febrilsk å bli ferdig med å konservere litt frukt. Endelig var barna klare til å legge seg og hadde roet seg. Så var det på tide å ta seg av frukten. Idet hun begynte å skrelle og rense

frukten, kom to små gutter inn på kjøkkenet og kunngjorde at de var klare for aftenbønn.

Moren ønsket ikke å bli avbrutt, så hun sa til guttene: “Kan ikke dere bare holde bønn alene i kveld, så kan mamma fortsette å arbeide med frukten?”

Den eldste av de to sønnene plantet føttene bestemt i gulvet og spurte: “Hva er viktigst, bønn eller frukt?” (Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter* – Harold B. Lee [2000], 143–44.)

Noen ganger befinner vi oss i situasjoner hvor vi har anledning til å undervise barn noe som vil ha varig innflytelse på deres unge liv. Naturligvis er bønn viktigere enn frukt. Gode foreldre skulle aldri være for opptatt til å gripe inn et øyeblikk i et barns liv når noe viktig kan undervises.

Jeg er fast overbevist om at det aldri har vært en periode i løpet av mine mange år da vår himmelske Faders barn har hatt større behov for veiledning fra trofaste, hengivne foreldre. Vi har en stor og edel herkomst av foreldre som ofret nesten alt de hadde for å finne et sted hvor de

kunne oppdra sin familie med tro og mot, slik at neste generasjon ville få større muligheter enn de selv hadde hatt. Vi må finne i oss selv den samme faste beslutning og overvinne utfordringene vi møter med den samme offervilje. Vi må innprente i fremtidige generasjoner en stadig sterkere tillit til vår Herre og Frelsers læresetninger.

“Og nå, mine sønner, husk, ja, husk at det er på vår Forlørsers klippe som er Kristus, Guds Sønn, at dere må bygge deres grunnvoll, så djevelen, når han sender ut sine mektige vinder, ja, sine piler i hvirvelvinden, ja, når all hans hagl og hans mektige storm slår mot dere, skal det ikke ha noen makt over dere til å trekke dere ned i elendighetens og den evige pines avgrunn fordi klippen dere er bygget på, er en sikker grunnvoll, og hvis menneskene bygger på denne grunnvoll, kan de ikke falle” (Helaman 5:12).

Det er Jesu Kristi evangelium som utgjør denne grunnvoll hvorpå vi kan finne varig fred og bygge opp evige familieenheter. Dette vitner jeg om i vår Herre og Frelser Jesu Kristi navn. Amen. ■